

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 27.04.2018. ГОДИНЕ**

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду К.бр.219/15, те објављује да веће поступа у истом саставу, судија Наташа Албијанић, председник већа и судије поротници Лазић Ранко и Лабовић Славица, чланови већа, па утврђује да су на главни претрес приступили:

- заменик ВЈТ-а у Београду Јевтић Иван
- оптужени Перишић Момчило
- оптужени Секулић Миодраг
- оптужени Влајковић Владан
- бранилац оптуженог Перишић Момчила адвокат Новак Лукић
- бранилац оптуженог Секулић Миодрага адвокат Ђукић Милан
- бранилац оптуженог Влајковић Владана адвокат Тешмановић Урош
- сведок Јањушевић Зоран

Констатује се да се по одобрењу председника већа сходно одредби члана 236 став 3 ЗКП-а и овај главни претрес тонски снима, да ће снимање извршити ИТ одељење овог суда а снимак ће се чувати у архиви ИТ одељења, док је транскрипт тонског снимка саставни део овог записника

Како су испуњене процесне претпоставке да се главни претрес одржи, уз сагласност странака, председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес започет дана **02.11.2016. године НАСТАВИ**, с обзиром да се држи пред истим већем.

Констатује се да главном претресу присуствују полазник правосудне академије Владимир Бучић, судијски помоћник Нина Пашалић Петровић, адвокатски приправници Падежанин Ивана адвокатски приправник адвоката Спаховић Сеада и Кулић Александра адвокатски приправник адвоката Тешмановић Уроша, дакле, ви се упозоравате да чувате као тајну оно што сте чули на данашњем главном претресу с обзиром да је јавност искључена, већ сте чини ми се и биле обе раније

Констатије се да је председник већа укратко изнео ток ранијег главног претреса, дакле, на претходном главном претресу испитан је један сведок

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Бранилац адв.Новак Лукић: Једну примедбу на записник главног претреса претходног који је био 27.марта, ја претпостављам да је ово грешка у куцању, страница 10, па овај други део одговара Мандић Небојше, каже он, пише у записнику, када описује долазак премијера Ђинђића у кабинет након што је обавештен да је господин Перишић ухапшен, господин Ђинђић долази, улази у кабинет, ми већ седимо, закључао је нас двојицу, ја мислим да није рекао да је закључао, можда затекао је нас двојицу, сада не могу да се сетим али да је закључао...

Председник већа – судија: Могуће, ајде да констатијемо да је затекао, грешка је у куцању вероватно, добро проверићу ја још једном ћу преслушати

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку испита сведок **Јањушевић Зоран**

Председник већа – судија: Ја ћу онда то на записнику исправити руком и потписати, тако да, односно не на записнику него на транскрипту, добро, читали га јесмо али мени је то промакло, добро, позовите сведока Јањушевића

Председник већа – судија: Добар дан, сведок Јањушевић Зоран, са пребивалиштем у Београду, адреса

Сведок Јањушевић Зоран: Толстојева 7

Председник већа – судија: Толстојева 7, рођен 20.08.1960. године у Сарајеву, идентитет утврђен на основу личне карте регистарског броја 006358225 издате од стране Пу за град Београд, по занимању сте?

Сведок Јањушевић Зоран: Електроинжињер

Председник већа – судија: По занимању електроинжињер, да ли познајте оптужене?

Сведок Јањушевић Зоран: Господина Перишића да...

Председник већа – судија: Имамо овде још Влајковић Владана и Секулић Миодрага?

Сведок Јањушевић Зоран: Не

Председник већа – судија: Дакле, оптуженог Перишић Момчила познаје, да ли сте у сродству или у завади?

Сведок Јањушевић Зоран: Не

Председник већа – судија: Са њим није у сродству нити у завади, опоменут да је дужан да говори истину и да ништа од онога што му је познато не сме прећутати, те давање лажног исказа представља кривично дело, да ли сте ме ово разумели, имате ту текст заклетве испред вас, ја вас молим да га наглас прочитате

Сведок Јањушевић Зоран: Заклињем се својој чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину, и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати

Председник већа – судија: Против оптуженог Перишић Момчила се пред овим судом води поступак због кривичног дела шпијунажа из члана 128 став 1 КЗ СРЈ, према наводима оптужнице то дело је извршено у периоду од неутврђеног датума 2000. до 14.03.2002. године, тако му је стављено на терет, ви сте предложени као сведок одбране оптуженог Перишић Момчила, која је предложила ваше испитивање на околност претреса радног кабинета у Влади дана 15.03.2002. године. Кажите нам да ли ви имате нека сазнања везано за тај претрес, па ће онда одбрана наставити са питањима, изволите.

Сведок Јањушевић Зоран: Ако ме конкретно питате само за тај догађај, значи, ја сам учесник тог догађаја, мислим ја сам тај који је да кажем ту делегацију војске која је дошла, сада да ли су били тужиоци судија, ја не знам, њих пет, шест у униформама и, овај, господин Перишић, они су дошли, у ствари ја сам пре тога имао неко сазнање о свим тим дешавањима, премијер ме звао да ме пита шта се дешава, то врло рано ујутру пошто сам ја долазио рано на посао у 07,00 сати и не знам он ме звао рецимо 9-10, не могу сада тачно да се сетим, али ја сам му рекао да не знам ништа о томе, да сам током ноћи био горе у БИА пошто сам ја радио, по дану сам био у, овај, у влади до 7 а од 7, навече сам одлазио у БИА, у седиште БИА, где сам добијао извештаје свакодневне шта се дешава и како се дешава, а онда сам око поноћи одлазио код Зорана кући па сам онда му носио те скраћене извештаје о дешавањима и свему томе, пошто у једном тренутку нашег тамо рада и тога он је одустао од читања тих екстерног информисања тога и све га је то нервирало и то је прешло све на мене...

Председник већа – судија: Ви сте коју функцију имали тада, само да нам кажете?

Сведок Јањушевић Зоран: Ја сам био саветник и био сам члан Савета за националну безбедност и у принципу....

Председник већа – судија: Саветник премијера?

Сведок Јањушевић Зоран: Тако је, у систематизацији радних места, у влади није био предвиђен саветник за безбедност, тако да сам остао само саветник премијера, али сам кроз функцију члана Савета за националну безбедност и оперативног човека у Савету за националну безбедност водио, овај био премијеров саветник и од тада се то, да кажем све информације безбедоносне су се сливале код мене и он је да кажем тражио да од неких не знам 20-30 страна да ја то њему сажмем на А4, буквално да, оно што је најинтересантније, тако да ја ту, ту где сам провео у БИА и нисам имао никаква сазнања, нити је БИА имала икаква сазнања о хапшењу господина Перишића, нисам то вече отишао код премијера кући, не знам сада зашто, овај, не могу да се сетим, али рецимо да сам стално ишао. То јутро када сам дошао у Владу, не знам колико је прошло времена када ме он позвао да ме пита да ли знам ишта о хапшењу, ја сам рекао да не знам ништа, да нисам упознат, онда сам ја поново сео у канцеларију, окренуо специјале, звао сам горе у службу да питам да ли они нешто знају, звао сам у јавну безбедност, нико ништа није знао, да би у једном тренутку, ја сам био у канцеларији, позвао ме је шеф обезбеђења зграде Владе Србије, мислим да се презивао Копривица, он је био шеф зграде а иначе је био запосленик МУП-а Србије и био је шеф обезбеђења. Он је рекао да имају проблем на портирници, да су дошла војна лица, да је ту проблем, да они немају, како ће да уђу, шта ће да уђу и тако даље и која је процедура, ја сам рекао не знам која је процедура, мислим у том тренутку нисам ни ја знао, да кажем нисам правник по струци и нисам знао те надлежности баш, то је све, да кажем, прилично било раздвојено. Ја сам окренуо Генералног секретара Владе да видим која је процедура, ни она није била ту нажалост, овај, јавила се нека помоћница њена која ми је објаснила да ето ако они имају неки налог, да је то у реду, али шта они хоће, они хоће да уђу у канцеларију господина Перишића. Е сада ту, на том првом спрату где је седео премијер само су седели потпредседници Влада и ја, значи седео је господин Каса, па сам седео ја, па господин Душан Михајловић као потпредседник, па господин Перишић, па Човић и ја сам ту био две канцеларије од канцеларије господина Перишића и ја сам рекао ок, да не правите проблем доле и да се не прави гужва пошто су сада полицајци наспрам војске и ту је већ да кажем незгодна ситуација, ја сам рекао пустите их код мене. У међувремену сам позвао ту жену из Генералног секретаријата, помоћник, не знам како се зове, не могу да се сетим, верујте, она је дошла, ми смо стајали значи у ходнику испред моје канцеларије и делимично испред канцеларије господина Перишића. Ја сам их питао које су процедуре њихове, који су њихови захтеви, шта је њихово, кога су обавестили, да ли имају ишта написмено, они су само рекли да имају неки налог али да немају они кога шта да обавештавају, зашто би они некога обавештавали и тако даље. Сада је то ок, али тако не може, на тај начин, овде имају процедуре, има нешто, а да, овај један је рекао они ће да обију врата, рекох не можете да обијете врата, има домар, има дупли кључ, има, покушавао сам да некако смирим ту ситуацију иако у, ајде да кажем сваких неких 10 минута разговора, неко од њих упадне са неком изјавом која мене изнервира и онда ја исто тако нервозно почнем да реагујем и баш је онако била непријатна ситуација. Ја сам рекао гледајте, ајте да

овако то решимо, овде је помоћник генералног секретара, позваће домара и донеће кључ, он ће откључати, направимо записник како су врата отворена, како је уђено, шта је урађено, значи нема обијања, нема никаквог насилног понашања, нема ничега. Питао сам ко је ту, ко је главни у тој групи, они су се нешто гледали између себе, никако да се изјасне мислим, ја сам рекао, па добро ја сам Зоран Јањушевић тај и тај, ево пише вам овде на вратима, сада ви мени реците именом и презименом ко сте ви, представите се, ма какви не, ми смо знате, ми нема потребе за тим и тако даље. Добро, ја самим тим се повучем зато што не познајем процедуру, уђемо ми у кабинет, они су, када смо ми ушли у кабинет, сада не знам колико је њих било, опет, не могу тачно да се сетим, знам само да су биле различите униформе, да је било и у плавим униформама и у зеленим униформама, овај, ја њих питам сад, шта сад, као сада ћемо да претресемо, добро, ок, ја знам из цивилног дела да треба сведок претреса, да треба неко да буде присутан, ко ће бити присутан, ко ће потписати записник о претресу, о узимању личних ствари, било чега, тај један од њих мени каже да ће господин Перишић потписати. Ја кажем добро сад, гледам господина Перишића, човек ћути, овај, мислим ни да ми климне главом, ни да, ни не, да ми је он рекао ја нећу потписати, ја не бих дозволио. Ја кажем па добро, ако ће господин Перишић потписати онда у реду и ту смо остали једно време, та госпођа помоћник из секретаријата и ја, али ја сам сада кренуо да излазим пошто ми је нон стоп телефон звонио, тада већ се у Влади знало, тада већ не знам зове овај потпредседник, зове Човић, зове овај, зове, шта се дешава, како се дешава, ко, шта и ја сам сада константно излазио из те канцеларије и у једном тренутку сам питао, добро, колико ће ово да траје, па каже трајаће дуже, колико дуже, ја сам увек имао потпитање, колико дуже, а они па не знамо као, зависи као, од не знам, сада су они извадили лап топове, имали су оне торбе са лап топовима, извадили су лап топове, не знам сада све шта су припремили тамо, овај, ја сам рекао добро, само обавестите ме када буде готово да знам шта ћемо да радимо, ја сам вас увео, ја треба да вас испратим, ја сам ту и онда сам ја изашао, у ствари ја сам отишао у канцеларију код секретарице премијера да видим када ће да дође, јер ипак на неки начин сам ту прихватио то нешто за шта нисам био сигуран да сам у праву, нисам био уопште сигуран на крају да сам требао да их пустим и да касније се испоставило да када је дошла генерални секретар, да ми је објаснила да је то потпуно другачија процедура да су они морали да се најаве не знам колико времена раније, да се формира комисија испред Владе, Генералног секретаријата и Управе законодавства да би они уопште могли да уђу и да им се то отвори. Мени није онако баш било право, али имао сам осећај да сам избегао неку лошу ситуацију доле између полиције, обезбеђења зграде и војске, ето то вам је укратко колико могу да...

Председник већа – судија: Изволите браниоче?

Бранилац адв.Новак Лукић: Било је доста детаљно, а ја сам мислио да ипак кренемо мало другачије али, сада ћу ипак да вас вратим на неколико питања генерално која су ми важна због целог тог односа који сте објаснили са војском и све како се то дешавало. Поменули сте на почетку, само да ту будемо прецизни, да вас је Зоран, када кажете Зоран на кога мислите, да то буде јасно?

Сведок Јањушевић Зоран: Да, извињавам се, премијер Ђинђић ме је позвао

да пита шта се дешавала и да ли шта знам...

Бранилац адв.Новак Лукић: Да, то даље сте објаснили. Кажите нам, ко су били чланови Савета за националну безбедност?

Сведок Јањушевић Зоран: Чланови Савета за националну безбедност, били су сви потпредседници Владе, премијер, ја и директор БИА, а када кажем сви потпредседници Владе ту се подразумева да је потпредседник Владе Душан Михајловић, био и министар унутрашњих послова, па самим тим је имао ту функцију.

Бранилац адв.Новак Лукић: Посебно ме интересује да укратко, али врло кратко да ми одговорите на пар питања. Какав је био у то време, ово је период 2001.-2002. значи сама инкриминација је март 2002. године а мене интересује и период који је претходио томе, какав је био однос између Владе Републике Србије и војног врха у то време?

Сведок Јањушевић Зоран: Па мислим...

Бранилац адв.Новак Лукић: Што је вама познато?

Сведок Јањушевић Зоран: Значи, познато ми је све мислим, то је, ја сам један од учесника да кажем тих неспоразума, овај, нисмо ми никакв однос имали, када кажем никакав однос то подразумева један озбиљно затегнут однос између нас, зато што рецимо Влада Републике Србије није имала никакве ингеренције над војсци, него је Савезна Влада имала и ми, када кажем ми, то подразумевам тај ДОС, нову власт која је тада била, је само преко Зорана Живковића и генерала Перишића могла да на неки начин, који су били у Савезној влади, да има нека сазнања о дешавањима у војсци, а са друге стране смо ми добијали податке о криминалним радњама делова војске и војних старешина.

Бранилац адв.Новак Лукић: Да ли сте те податке о криминалним радњама војске добијали из војних званичних....

Сведок Јањушевић Зоран: Не, ми никада нисмо званично добијали од војске никакве податке, него смо ми то добијали податке од разноразних извора а делимично преко БИА, преко неких других људи и тако даље, где је војска учествовала у криминалним радњама, поготово у то време о осетљивим стварима које су биле, овај, јако важне за државу Србију.

Бранилац адв.Новак Лукић: Да ли је Влада, тада национални Савез за националну безбедност добијао званичне извештаје од обавештајне управе, управе безбедности и ВБА?

Сведок Јањушевић Зоран: Не, били смо, сарадња са војском на нивоу БИА је била искључиво техничке природе, значи, по одлуци тадашњег Врховног суда где су биле, ја сам био са њима на састанку, госпођа Вида Шкоро, Лепосава

Карамарковић, тај систем функционисања, прислушкивања и праћења је функционисао тако што војска упути захтев БИА са свим подацима шта жели, БИА то приложи у своја документа, одвојено, значи где каже, ово је за војску, ово је за нас и то се преда госпођи Карамарковић и Шкери, оне то прегледају, потпишу и иде на реализацију.

Бранилац адв.Новак Лукић: Да се надовежем, да ли сте знали у то време да је војска примењивала прислушне мере према генералу, господину Перишићу?

Сведок Јањушевић Зоран: Не, то никада није било у документима БИА.

Бранилац адв.Новак Лукић: Добро. Кажите ми да ли, из оних, тих разговора са господином Перишићем, генерално као члану Владе и као члану националног савета, какав је његов однос у то време био према војном врху?

Сведок Јањушевић Зоран: Господин Перишић је, колико се ја сећам, у Савету за националну безбедност био задужен за ванредне ситуације тако је писало по неким обавезама као чланова савета и овај, иначе је ту био тај затегнут однос, проистицало је из те политичке, политичког проблема, чланови ДОС-а су потписали на том састанку ДОС-а да премијер Коштуница, савезник Владе премијер...

Бранилац адв.Новак Лукић: Председник

Сведок Јањушевић Зоран: Председник, смени Ацу Томића, генерала војске и ту одлуку је потписао између осталог и члан ДСС-а Драган Маршичанин и ја знам да премијер Ђинђић је константно инсистирао да се то деси и да је то чак и јавно тражио, али се то није дешавало и ту се направио тај да кажем затегнут однос између Војске и Републичке Владе, а зашто, мислим да не буде да је то због неких личних ствари и анимозитета, значи ми смо имали податке о шверцу цигара, значи знали смо да војска учествује у шверцу цигара са ужичког оног аеродрома, Поникве према Црној Гори, имали смо папире, документа, све смо имали, али ви нисте никако то могли да прецесуирате и да било шта урадите, друго, знали смо из поузданих извора, значи слушајући земунски клан и ту екипу, да је војска учествовала у атентату на Вука Драшковића, али ви нисте могли никако да дођете у ситуацију да било како то реализујете, значи имате начелника управе који не дозвољава никако да дођете да то почнете да процесуирате и тако даље

Бранилац адв.Новак Лукић: Знамо сви да је крајем 2001. године био протест ЈСО, да ли се сећате какав је став господина Перишића био према ЈСО у то време?

Сведок Јањушевић Зоран: Мислим, господин Перишић и јесте био за те ванредне ситуације испред савета, зато је и формиран Савет за националну безбедност, значи, да кажем, мислим господин Перишић је знао да је то класична побуна и да је то да кажем дефинисано као побуна.

Бранилац адв.Новак Лукић: Добро, хвала. Једну другу ствар ћу вас сада

питати, малопре сте рекли да сте ви добијали фактички пре свега званичне службене документе од БИА...

Сведок Јањушевић Зоран: И од јавне

Бранилац адв.Новак Лукић: И од јавне, какав је био квалитет у то време, вама колико је познат квалитет информација, свих информација до којих сте дошли, званично или незванично који су имали ознаке тајности. Какав је био значај у смислу квалитета и како се уопште долазило до таквих докумената, шта вам је познато у то време?

Сведок Јањушевић Зоран: Знате шта, зато је тако и настало то, да кажем, сада се враћам на оно...

Председник већа – судија: Браниоче само, којих докумената, који стижу од...?

Бранилац адв.Новак Лукић: Да кажем, оне које добија званично, значи од БИА и јавне безбедности и оне документе што добијају незваничним путем како је рекао од разних извора

Председник већа – судија: Ајте да ограничимо ово само на незванична ако имају везе са војском

Бранилац адв.Новак Лукић: Може .

Председник већа – судија: Да не ширимо даље причу...

Бранилац адв.Новак Лукић: Слажем се, слажем се, немам проблем са тим

Сведок Јањушевић Зоран: Ми смо од ОЕБС-а добијали званична документа о војсци, значи ми рецимо, ОЕБС нам пошаље документ у коме каже господе тражимо потхитно да смените начелника Генералштаба и да смените начелника Управе војне безбедности зато што кршите санкције према Ираку, ремонтујете моторе у ремонтном заводу Бјелјина за Ирак.

Председник већа – судија: Добро, бранилац вас није то питао, питао вас је друго, ако сам ја добро разумела питање, питао вас је ти подаци које сте незванично добијали а који стижу од војске, ако су имали ознаке тајности каква је била њихова садржина, како ви то процењујете, јел то питање?

Бранилац адв.Новак Лукић: Значаја тајности тог документа...

Председник већа - судија:квалитет података који су садржани а имају ознаку тајности, то вас је питао?

Сведок Јањушевић Зоран: Да, ок. разумео сам, знате шта, иначе од 05.

октобра па надаље тај, та службена тајна “строго поверљиво”, то је потпуно изгубило смисао зато је Зоран и дао те папире мени да читам, зато што је то њега нервирало, зато што је, то што пише у тим папирима он пре знао по граду и од новинара него што пише у папирима и зато је то потпуно изгубило смисао, значи, то желео сам да вам кажем да та службена тајна, ви сада кажете службена тајна, нама ОЕБС достави комплетну документацију колико мотора, чега, свега, странци вам доставе шта имате и све је изгубило смисао, та документа, мислим то се продавало новинарима.

Председник већа – судија: Добро.

Бранилац адв.Новак Лукић: Хвала, хвала, то ми је сасвим довољно. Да ли сте чули за Џона Нејбора?

Сведок Јањушевић Зоран: Јесам.

Бранилац адв.Новак Лукић: Шта се чули о њему? Да ли сте га лично познавали или генерално шта сте чули о њему?

Сведок Јањушевић Зоран: Па овако, значи ја нисам лично познавао човека, али сам све знао ко су и шта су, мислим из свих амбасада те људе, кроз папире познавао именом и презименом, овај нисам се састајао са њима зато што БИА је имала своју управу за међународну сарадњу....

Бранилац адв.Новак Лукић: Шта вам је било познато за њега, с обзиром да је био на функцији првог секретара Америчке амбасаде, шта то значи за вас, та информација?

Сведок Јањушевић Зоран: Гледајте, у свим амбасадама, први секретар је обавештајна служба, други секретар је по политичкој линији, значи и у нашим и у страним амбасадама и јасно вам је, чим вас први секретар тражи, пита да примите на састанак, значи тражи због обавештења било којих разговора, било чега, то не мора да значи ништа. Знате како, у то време апсолутно сви су се састајали са странцима

Бранилац адв.Новак Лукић: Када кажете сви, на кога мислите?

Сведок Јањушевић Зоран: Па и власт и опозиција, сви су тражили, ја сам добијао у извештајима, ми то ништа нисмо негативно гледали, немам појма, мислим сада, просто Жарко Кораћ је вечито био са Швеђанима, Норвежанима, са не знам овим, оним, а у ствари је био због те, њега је интересовала социјална политика и пошто су они били најразвијенији у социјалној политици он је стално са њима то комуницирао. За господина Перишића смо знали да комуницира због војних ствари, због кадрова, због свега тога и ништа није било спорно, ја сам редовно то добијао јер управа за међународну сарадњу вам достави ко се када са ким видео, то није била тајна, јер рецимо када први секретар тражи, рецимо састанак са неким, то увек БИА региструје ко се где, са ким виђа и тако даље, али је, кажем вам у то време, то било нормално, па господин Човић је био са Монгомеријем више пута на ручку него што сам ја ручао читав живот, па ником ништа, то је тако било и због Косова и због свега

тога...

Бранилац адв.Новак Лукић: Добро, хвала.

Сведок Јањушевић Зоран: Мислим није то, није никако стварало да кажем на тај начин да ви некако декларишете да је овакав, онакав, страни шпијун, да је, а друго и они су били навалентни зато што их је интересовао развој догађаја, ми смо имали 17 странака тренутно тада на власти, сваки председник странке је био или министар или потпредседник Владе, имао је одређен, значи, број својих посланика у Скупштини и ви сте то морали да измирите, да држите на окупу, просто да функционише, а сваког странца је интересовало како ће то да функционише и шта ће бити од Србије

Бранилац адв.Новак Лукић: Мислим да сте рекли у оном првом делу када сте одговорили на питање председника већа описујући сам догађај али само ми је да појаснимо, можда, чини ми се да није можда довољно прецизно. Какав је био ваш свакодневни, вечерњи, свакодневни поступак у односу на информације које треба да премијер сазна, ајде да тако кажем безбедносне, мислим да сте то рекли али јел можемо то прецизно и конкретно онда за тај догађај.

Председник већа – судија: Ајмо конкретно, рекао је браниоче, да вам не одбијам питање, рекао је да не понавља, ајде конкретно везано за тај догађај....

Бранилац адв.Новак Лукић: Он је рекао, знам, значи, каква је процедура била ваша у смислу добијања информација шта се десило претходне вечери и конкретно за тај дан, за Шарића?

Председник већа – судија: Па рекао је браниоче да није....

Сведок Јањушевић Зоран: Курир јавне безбедности, курир БИА мени у току дана донесе пет коверата са екстерним информисањем, са свим информацијама....

Бранилац адв.Новак Лукић: Само увече шта...

Сведок Јањушевић Зоран:ја то посложим, спакујем и у седам, осам, девет када стигнем идем у БИА, тамо добијем још податке шта се то дешавало у току дана и шта има интересантно...

Бранилац адв.Новак Лукић: До колико сати седите у БИА?

Сведок Јањушевић Зоран: До један, два, како када...

Бранилац адв.Новак Лукић: Ноћу, то ми је важно

Сведок Јањушевић Зоран:....ако будем до дванаест, онда када наиђем од Бањице, прођем кроз Ужичку, свратим код премијера,сажмем му то отприлике шта се дешава и идем кући

Бранилац адв.Новак Лукић: Е то ми је било важно а и опис описује како је обавештен о томе. Још само везано за сам дан претреса да конкретизујемо, једно, врло кратко ми одговорите. Да ли сте ви, ви лично све време били у тој просторији, тим просторијама кабинета господина Перишића док је вршен претрес, да ли сте ви били ту све време?

Сведок Јањушевић Зоран: Нисам.

Бранилац адв.Новак Лукић: Рекли сте већ.

Сведок Јањушевић Зоран: Ја сам излазио зато што ми је звонио телефон, нон стоп ми је звонио телефон.

Бранилац адв.Новак Лукић: Јел сте више били напољу или унутра?

Сведок Јањушевић Зоран: Више сам био напољу

Бранилац адв.Новак Лукић: Хвала. Да ли сте од било кога добили налог, конкретно од премијера Ђинђића да будете присутни приликом претреса ви?

Сведок Јањушевић Зоран: Ја?

Бранилац адв.Новак Лукић: Да

Сведок Јањушевић Зоран: Па нисам, мене је шеф обезбеђења звао.

Бранилац адв.Новак Лукић: Хвала, ја немам више питања поштовани суде.

Председник већа – судија: Добро, кажите, можда сте и рекли, можда је мени промакло, сада не можемо ни да погледамо пошто се тонски снима претрес, на крају како се ушло у кабинет?

Сведок Јањушевић Зоран: Домар је откључао врата.

Председник већа – судија: Домар је откључао врата резервним кључем?

Сведок Јањушевић Зоран: Да

Председник већа – судија: Добро

Сведок Јањушевић Зоран: Довела га је та помоћница генералног секретара

Председник већа – судија: Добро, спомињали сте да сте питали ко ће потписати записник јер није било сведока, да ли су током претреса или у било ком моменту дошли сведоци претреса, од почетка или у било којој другој фази претреса?

Сведок Јањушевић Зоран: Кажете сведоци претреса, на кога мислите, мислим из Владе неко или из војске?

Председник већа – судија: Уопште, јел су обезбеђена два сведока која ће посматрати ток претреса?

Сведок Јањушевић Зоран: Не.

Председник већа – судија: Добро.

Сведок Јањушевић Зоран: Мислим био је ту, једно време је ту био онај плави момак један који је био мислим шеф кабинета господина Перишића, не могу да се сетим сада

Председник већа – судија: Добро. На записнику о претресу радног кабинета који је сачињен констатовано је присуство два сведока Никодијевић Зорица и Копривица Данило.

Сведок Јањушевић Зоран: Тај Копривица је шеф обезбеђења, тај који је мене позвао

Председник већа – судија: Добро.

Сведок Јањушевић Зоран: А та госпођа Никодијевић...

Председник већа – судија: Чини ми се да пише, да Никодијевић Зорица

Сведок Јањушевић Зоран: Е, она је била помоћник генералног секретара и она је само била присутна ту док су се отворила врата и евентуално можда не знам 10-так минута после тога, шеф обезбеђења не верујем да је био унутра, мислим, не могу да се закунем али он је човек отишао да обавља свој посао, можда је накнадно зват или нешто али ја сам од господина Перишића дугачак ходник, ја сам ту по том ходнику ходао и телефонирао

Председник већа – судија: Дакле, за време претреса сте били у том ходнику испред?

Сведок Јањушевић Зоран: Тамо сам ходао испред, по ходнику и телефонирао, тако да...

Председник већа – судија: Од почетка до краја претреса, нисте се удаљавали одатле?

Сведок Јањушевић Зоран: Па можда сам отишао до секретарице ове Биљане Станков тамо до ћошка или нешто, али не могу да, али нисам, значи...

Председник већа – судија: Добро, јел сте били присутни на крају претреса,

јел сте видели када су отишли?

Сведок Јањушевић Зоран: Да, да, да, позвали су ме, овај, Копривица ме позвао да су требали да иду, ја сам изашао из канцеларије, испратио сам до оног степеништа...

Председник већа – судија: А како вас је Копривица позвао лично или телефоном? Телефоном?

Сведок Јањушевић Зоран: Да

Председник већа – судија: Добро. Да ли имају питања остали браниоци, изволите

Бранилац адв.Милан Ђукић: Добар дан, још једном

Председник већа – судија: Ја се извињавам тужиоче, вас смо пропустили, јел има питања?

Заменик ВЈТ-а у Београду: Не, нисам ни имао питања.

Председник већа – судија: Добро, добро.

Бранилац адв.Милан Ђукић: Ја бих имао неколико питања за вас уколико можете да се сетите. Причали сте о периоду 2001.-2002. година на питање мог уваженог колеге Новака Лукића и причали сте о односима између републичке владе и војног врха. Да ли имате сазнања какав је однос војни врх тадашањи тада актуелни имао са Владом Црне Горе и да ли су они били другачији у односу на Владу Србије или је тај однос био једнако игнорантски, ја бих рекао?

Сведок Јањушевић Зоран: Па искрено да вам кажем, то је у Савезној Влади, тада је био, не могу да сетим тачно, био је тај период црногорског кадра и ми у принципу нисмо имали никакве специјалне контакте са тим делом у Савезној Влади, ми смо контактирали директно са Ђукановићем.

Бранилац адв.Милан Ђукић: А какав је његов однос, дакле Ђукановићев однос и однос Ђукановићевог естаблишмента био са тадашњом Војском Југославије....

Сведок Јањушевић Зоран: Ја знам да је господин Мараш вечито долазио са примедбама, значи доносио је, не листу, него је доносио књигу примедба код Зорана и са проблемима војске у Црној Гори и тако даље.

Бранилац адв.Милан Ђукић: Да ли је господин Мараш или неко из Црне Горе такође информисао вас и премијера о проблемима евентуалним криминалним активностима које постоје у целини Војске Југославије?

Сведок Јањушевић Зоран: Делимично смо ми од њих добијали те информације, поготово за атентат на Вука Драшковића

Бранилац адв.Милан Ђукић: Ја ћу вас питати, за то постоји правноснажна пресуда овог суда, али ћу вас питати везано за сазнања која сте имали за то, дакле, много је важно и због овог контекста. Да ли је према сазнањима која сте ви тада имали у атентату на Вука Драшковића учествовало неко војно лице или је учествовала војска као организација?

Председник већа – судија: Ајде само овако да ја вас овде зауставим, па да питам, да ми објасните зашто је то битно за овај поступак, па да одлучимо о питању.

Бранилац адв.Милан Ђукић: Ја ћу вам одмах рећи зашто је то важно за овај поступак. За овај поступак је важно зато што, између осталог, једна од генералних теза одбране колико ја то могу да разумем јесте да никакве тајне нису одаване већ су указивале на криминалне активности које су се дешавале у војсци и ово је једна од ствари, ја сам вам и у доказним предлозима предложио да се прибави ова правноснажна пресуда и занима ме да ли неко ко је био саветник премијера за безбедност, као и покојни премијер о чијим он сазнањима, такође, има сазнања, су знали и да ли су добили информацију каква је улога војске. Моја следећа питање ће надам се још прецизирати зашто оваква питања постављам јер је много важно да ли је то дакле, било сазнања да се ради о неком појединцу који је насумично у нечему учествовао или је ту био присутан ланац командовања војске у том атентату.

Председник већа – судија: Ајде одговорите.

Сведок Јањушевић Зоран: Значи, конкретно не могу да вам одговорим на који начин, да ли је ланац командовања или су, које је име особе, али знам да је та логистичка подршка која је, иначе ту информацију коју смо добили од господина Мараша, да је комплетна логистика ти хеликоптерски, тај део и учешће једног генерала у свему томе и тако даље, овај, тако знам, а да ли је то сада у ланцу командовања и да ли је то пет људи, ја то стварно не могу да вам кажем.

Бранилац адв.Милан Ђукић: Ја ћу појаснити ово што сам поставио ово питање, само делимично је дао одговор, дакле, нећу препричавати тај случај али у целој ситуацији коришћен хеликоптер, за коришћење хеликоптера била је неопходна сагласност начелника Генералштаба и то је било моје питање, дакле...

Председник већа – судија: Добро, одговорио вам је

Бранилац адв.Милан Ђукић: Да, е, моје следеће питање је било, ако можете да одговорите да ли сте од безбедносно информативне агенције, односно она је безбедносно информативна агенција од 2002. године, колико се ја сећам по закону, а пре тога је била Служба државне безбедности, дакле, да ли сте од ње добијали информације везане за рад Генералштаба, седнице Генералштаба, дакле некакве информације шта се оквирно у војсци дешава?

Сведок Јањушевић Зоран: Не, кроз званична документа не.

Бранилац адв.Милан Ђукић: Добро, и мене занима да ли су вас они макар и незванично информисали о томе какве је атмосфера у врху војске, рећи ћу вам зашто вас то питам, јер између осталог колико се ја разумем, они су били задужени за оно што представља шири безбедносни, дакле оквир везан за покојног премијера и претпостављам да су они ту врсту информација које су добијали давали.

Сведок Јањушевић Зоран: Знате како, значи, ту је врло брзо дошло до анимозитета између нас, и онда сте ви имали на нивоу тамо БИА оперативце који су и раније сарађивали са Управом безбедности војске и тако даље, и онда су они то из личних, као лично и разговарали, никада ништа није било званично. Они су се, не знам, оперативац овај дође по захтеву код БИА требају му услуге те, онда они се виде, па причају један другом ово – оно, и тако даље.

Председник већа – судија: Дакле, браниоче одговорио вам је, све незванично.

Бранилац адв.Милан Ђукић: Јасно, моје следеће питање да ли се према вашем сазнању, с обзиром да је ишао процес трансформације државне заједнице, он је ту негде почињао и био у току, овај, а с обзиром на сазнања о којима сте причали, и ваша и црногорска, припремала нека акција за процесуирање онога што се дешавало тих 90-их и касније у војсци. Да ли је постојала таква идеја у тадашњем врху, причам о републичкој власти?

Председник већа – судија: Само мало, да се процесуира ко? Лица из војске ?

Бранилац адв.Милан Ђукић: Тако је, тако је, лица из војске због оних кривичних дела о којима смо говорили.

Сведок Јањушевић Зоран: Да, али морате да разумете да то није било тако једноставно, прво је морало да крене, ми смо имали план да приликом реструктурирања значи преласка из СРЈ у Србија и Црна Гора да господин Зоран Живковић, који је био Савезни министар унутрашњих послова, дође за Министра одбране у сарадњи са господином Перишићем, да се направе кадрови који су непожељни у војсци и који су учествовали у било којим криминалним радњама и да господин Перишић предложи нове кадрове за нове функције Министру одбране, тако да постојао је тај, да кажем, предрадње да би могли уопште да уђете у систем војске и да би могли да нешто решаваате. Планирана је комплетна реорганизација, значи комплетна реорганизација је планирана тако да је тај део и тајни разговори су отприлике вођени на нивоу господин Зоран Живковић, господин Перишић и премијер.

Бранилац адв.Милан Ђукић: Моје следеће питање дакле, да ли је према вашем дакле знању овом акцијом...

Сведок Јањушевић Зоран: Ја се извињавам, само морам нешто да вам

кажем, заборавио сам мислим, да не буде да смо били, господин Павковић је стално долазио код нас, значи у Владу, код премијера, онда мене премијер зовне, ајде види шта, јер они су у ствари сви тражили неки испуп, неку, нешто да се испупе, али његови захтеви су сви били, све ок., све немој ти Зоране да бринеш за војску ми ћемо то све решити али молим те види онај стан на Врачару, не знам за ово, и онда мене премијер зове и каже е, који стан, иди види тамо, не знам за неки тамо стан и иди види за неку кућу која му се завршава, значи он дође и каже све ће то бити у реду, немој ти да бринеш за војску, све ћу ја то решити, ово, оно, а онда га Зоран пита, а за Косово и све када се заврши на крају састанак, онда мене Зоран зове и каже ајде дођи и ја дођем, ево ти папирић види шта је са овим, е на то се сводио, да не кажем да нисмо имали контакте јер неко ће, зна се да је Павковић долазио код нас у Владу и да има, значи на улазу је записано да је долазио.

Бранилац адв.Милан Ђукић: Јасно, кажите ми према вашем знању и сећању да ли је овом акцијом у којој је ухапшен господин Перишић и друга двојица окривљених, овај, али посебно сада везано за господина Перишића на било који начин нарушен дакле систем безбедности који је постојао у Влади, систем безбедности премијера, да ли је, како се зове на било који начин осујећено било шта од онога што сте легално дакле, сада планирали да урадите?

Сведок Јањушевић Зоран: Па знате како, то је стварно унело велики немир мислим овај у читаву републичку владу самим тим што Зоран је имао велико поверење, премијер Ђинђић је имао велико поверење у генерала Перишића, у ствари тада потпредседника владе Перишића и ми смо да кажем свакодневно имали те уже колегијуме владе, где су потпредседници владе и председници странака дискутовали о свим актуелним проблемима и знам да лично, знам да је имао велико поверење.

Бранилац адв.Милан Ђукић: Моје последње питање, рекли сте да, пошто сте формацијски били задужени за то, ви сте претпостављам вршили такозвану контраобавештајну заштиту свих чланова владе, премијера и тако даље. Да ли је, делимично сте одговорили на то питање али ме занима, дакле, да ли је на било који начин контраобавештајна заштита било кога од њих била угрожена, јер сте имали било какве податке о некој недозвољеној сарадњи?

Сведок Јањушевић Зоран: Нисмо, нисмо.

Бранилац адв.Милан Ђукић: Хвала вам, немам више питања

Председник већа – судија: Изволите, има ли питања?

Бранилац адв.Урош Тешмановић: Колеге су углавном исцрпела сва питања, ја ћу врло кратко. Ако можете да појасните ваш исказ, ви сте рекли да нисте имали сазнања о томе шта се десило тог критичног дана, ушли сте у Владу и окренули сте специјалу, претпостављам то су телефони, да нам појасните шта су ти специјали, кога сте окренули?

Сведок Јањушевић Зоран: То је нормални телефон са посебним кабловима,

значи иду према војсци, према јавној безбедности, према БИА, према да кажем свим....

Бранилац адв.Урош Тешмановић: Кључним безбедносним факторима

Сведок Јањушевић Зоран:неким већим старешинама свих да кажем овај безбедоносних структура, имате именик специјала који стоји поред телефона и ту су вам сви, то су вам отприлике троцифрени бројеви...

Бранилац адв.Урош Тешмановић: И том приликом нико од њих није имао сазнања о томе шта се десило?

Сведок Јањушевић Зоран: Не, не.

Бранилац адв.Урош Тешмановић: Добро.

Сведок Јањушевић Зоран: Мислим, ја сам тада са тог специјала имао и контакт са војском, мене је могао неко окренути из војске, знају ко сам, шта сам, све знају, могао је мене неко, нисам имао никакав контакт.

Бранилац адв.Урош Тешмановић: И само ми још једно питање, рекли сте да је приликом претресања канцеларије господина Перишића дошла та екипа из војске и да су они извадили лап топове, да ли сте ви видели шта су они радили са тим лап топовима, колико је било лап топова, ако можете то мало да нам...

Сведок Јањушевић Зоран: Не могу да се сетим стварно, знам да су имали преко рамена црне торбе за лап топове и знам док сам ту био на почетку да су они отворили то, мислим те лап топове и поставили на сто

Сведок Јањушевић Зоран: Користили приликом претреса?

Сведок Јањушевић Зоран: Да ли је било за записник, да ли је било за..., ја не могу да вам кажем јер нисам био ту константно да бих могао да видим шта куцају и шта раде или да ли куцају или шта раде

Бранилац адв.Урош Тешмановић: Хвала вам, немам других питања

Председник већа – судија: Мени на крају излагања вашег остало нејасно када је премијер сазнао за претрес кабинета?

Сведок Јањушевић Зоран: За претрес кабинета?

Председник већа – судија: Кажете ступили сте у контакт када сте позвани са портирнице, звали сте једну особу, другу особу, да ли сте звали њега и да ли сте њега о томе обавестили?

Сведок Јањушевић Зоран: Не, не, њега нисам звао за претрес кабинета јер

он је мене ујутру звао да пита да ли знам да је ухапшен господин Перишић а он је имао неку конференцију, негде у Сава центру, не могу тачно сада да се сетим негде, па је после тога не знам ишао, ја мислим тек око два сата да је он два, пола три дошао у кабинет и да сам ја тада када је он дошао у кабинет, да сам му реферисао

Председник већа – судија: Јер тада претрес био у току или је био окончан?

Сведок Јањушевић Зоран: Ја мислим да је био, да био је окончан, отишли су.

Председник већа – судија: Добро, хвала вам, имате ли ви питања нека, Секулићу ви прво, изволите Влајковићу, можете овде, а имате и ви, опростите, изволите?

Оптужени Перишић Момчило: Пар питања иако је било речи, али само конкретно. Однос Председника Владе Републике Србије и Председника СРЈ, односно Ђинђића и Коштунице какав је био однос?

Сведок Јањушевић Зоран: Тај однос је био да кажем нормалан однос све до почетка сукоба око војске...

Оптужени Перишић Момчило: А сукоб је био главни око чега, око?

Сведок Јањушевић Зоран: Око Александра Томића.

Оптужени Перишић Момчило: Добро, друго питање је какав је био однос МУП-а и Генералштаба Војске Југославије?

Сведок Јањушевић Зоран: Па није био добар.

Оптужени Перишић Момчило: Јесте ли чули можда за сукоб између потпредседника Владе Србије Човића и начелника Генералштаба Павковића, где је један другог звао?

Сведок Јањушевић Зоран: Јесам, да.

Оптужени Перишић Момчило: То је било у јавности, јел тако?

Сведок Јањушевић Зоран: Јесте, јесте.

Оптужени Перишић Момчило: Око чега је био, да ли се сећате?

Сведок Јањушевић Зоран: Па не могу тачно да се сетим али они су сталне проблеме имали око Косова доле.

Оптужени Перишић Момчило: Добро, а какав је био однос између државне безбедности Републике Србије и Управе безбедности Војске Југославије?

Сведок Јањушевић Зоран: Грозан.

Оптужени Перишић Момчило: Добро, хвала и још један...

Сведок Јањушевић Зоран: Када кажем грозан, значи они су нас, рецимо лично мене и још једног мог колегу оптужили да смо се завлачили код Београђанке у шахтове и провлачили четворожилне каблове да би прислушкивали Томића и тако даље, мислим, па онда око афере Делимустафић, када смо ми ухапсили ратног злочинца који је учествовао у Добровољачкој улици, њега смо да кажем ухапсили са сарадницима Томићевим и то је нама стално указивало на тај некакав криминални, на крају крајева, ви знате да у акцији Сабља, извињавам се господине Перишићу али у акцији Сабља је потврђена, ја сам дао исказ у Специјалном суду да су убице Зорана, премијера Ђинђића сједиле у канцеларији начелника управе Томића и поклониле му телефон

Председник већа – судија: Добро, има ли још питања?

Оптужени Перишић Момчило: Какав је однос био између Управе безбедности и ЈСО у време њиховог штрајка како су неки назвали, односно демонстрације силе?

Сведок Јањушевић Зоран: Они су имали подршку њихову то знате ви да смо молили вас да спусте тензију и да изађу са другим начином изјаве и тако даље.

Оптужени Перишић Момчило: И следеће, то сте већ рекли, али само да потенцирамо, рекли сте да су чланови Савета за националну безбедност Републике Србије били потпредседници, сви потпредседници, да ли у то убрајате и Перишић Момчила?

Сведок Јањушевић Зоран: Да, да.

Председник већа – судија: Рекао је, да, да.

Сведок Јањушевић Зоран: Ви сте били задужени и тамо у одлуци Владе где се формира савет ви сте задужени за ванредне ситуације

Оптужени Перишић Момчило: Хвала вам, немам више питања.

Председник већа – судија: Седите, изволите?

Оптужени Влајковић Владан: Да ли можете рећи, пошто сте рекли да сте добијали доста незваничних информација из војске, овај, један од тих извора сам био и ја, када су престали да вам стижу та документа, незванична документа, стенограми, колегијуми начелника Генералштаба, обавештајне процене, безбедносне процене из војске, да ли можете рећи у ком периоду или које године, или ког месеца је то преко Перишића престало да стиже у Владу Републике Србије?

Сведок Јањушевић Зоран: Па, гледајте ми нисмо мислим то је било, пошто је то све било незванично ми нисмо само добијали да кажем обавештења од господина Перишића, ми смо добијали и од господина Мараша из Црне Горе, значи та обавештења о тим неким, он је да кажем био контакт и на тим сам састанцима ја присуствовао али па сада не могу тачно да се сетим а знам да смо, да је одједном то некако чак мислим да се ту негде и поклапа са постављењем овај овог Аце Томића генерала, можда неко лето или август неки...

Оптужени Влајковић Владан: 09.јула, да ли је то било пре, значајно пре него што је господин Перишић ухапшен?

Сведок Јањушевић Зоран: Јесте

Оптужени Влајковић Владан: Добро, хвала. Влада Републике Србије је из буџета финансирао војску Југославије тадашње, рекли сте да нисте имали никакву контролу над војском, да ли нам можете рећи која политичка опција је имала контролу над војском Југославије у то доба?

Сведок Јањушевић Зоран: Па добро то је, ја сам имао из овог сукоба, то се спроводило преко председника савезне владе и господина Коштунице и његових саветника, оне госпође Недељковић и Александра Томића.

Оптужени Влајковић Владан: Причали сте нам веома исцрпно, и на томе сам вам веома захвалан, о догађајима 2000. и 2001. године, афера се десила 2002. године, да ли нам можете рећи да ли је после те афере Перишић из марта 2002. године дошло до промене у односу, у сарадњи између војске, јел она постала боља или лошија, каква је била после афере Перишић?

Сведок Јањушевић Зоран: Није, није ништа боље било, ми смо константно имали те да кажем проблеме, да ли је то, ми смо, ја сам то гледао на неки начин, док нисам осетио у ствари на својој кожи, ја сам мислио да је то стално нешто лично између њих, ми смо имали проблем и са генералом Обрадовића, који је био код нас у Влади и они су њему наместили аферу са неком тамо девојком, женом, откуд знам, у ствари он је био код нас задужен, био је председник комисије за наплату екстра профита и ми смо касније сазнали да разни екстра профитери, који су требали да плате порез на тај екстра профит и он је држао своју канцеларију, имао је скупљена документа, су утицали на савезну владу, преко разних саветника како да се то реши и да, пошто је ето да кажем нека стара опција била овај и онда нису успели, пошто је он онако био млад и дрчан генерал, е онда су му наместили богме аферу и исто тако БИА, нити смо имали сазнања, на крају се испоставило да човек није ни био на Златибору, ни да није....

Председник већа – судија: Добро, ајде сада то да не ширимо, то је вероватно....

Сведок Јањушевић Зоран: Тако да кажем, имали смо, не, имали смо стални сукоб са војском али су највише правили те афере са људима који су некада радили у

војсци

Оптужени Влајковић Владан: Хвала вам. Питању вас још једно питање, односно два питања, однос из контекста у ком сте причали, знали сте дакле за одређена кривична дела која је војска радила, а било је из наших извора, било службено што сте добијали од БИА, да ли имате сазнања да је војска о свим тим кривичним делима које сте помињали имала и доказе да су починиоци унутар војске урадили, а питам вас у контексту да ли вам је Аца Томић на почетку операције Сабља предао фасциклу са документима и доказима учешћа официра о атентату у Будви, не персонално вама него тужилаштву, да ли вам је то познато, Јовану Пријићу?

Сведок Јањушевић Зоран: Није ми познато то ја, ја нисам био у контакту са њим, ја сам био тада у контакту са генералом Кргом и никада ми нико ништа није дао, јер ја сам на савету дан после убиства премијера Ђинђића, био је савет заказан и на том савету су били из Црне Горе руководиоци сви и ја сам од генерала Крге тражио да нам помогне у обавештајним подацима, а он је рекао мени тада, пред свима нама тамо колико нас је било 20, да он нема ништа да нам да, да он може једино да нам да патроле полиције војне да нам на раскрсницама заустављају аутомобиле.

Председник већа – судија: Добро, ајмо даље.

Оптужени Влајковић Владан: И последње питање, да ли имате сазнања да је кулминација читавог тог сукоба и антагонизма унутар државног врха, пре свега односи се на војску, кулминирала заправо убиством Зорана Ђинђића, да ли је војска учествовала у томе обзиром на правноснажну оптужницу против Аце Томића?

Сведок Јањушевић Зоран: Ми, ми немамо никада ни у процесу пред Специјалним судом никада није војска као војска, него појединци

Оптужени Влајковић Владан: Појединци да, на појединце и мислим.

Сведок Јањушевић Зоран: Да, па то се све односи на господина Томића.

Оптужени Влајковић Владан: Хвала вам пуно, немам других питања.

Председник већа – судија: Добро, нема других питања? Нема, онда да констатујемо, примедби да ли има? Примедби нема. Добро, сведока онда можемо да отпустимо

Председник већа – судија: Уз сагласност странака констатује се да је сведок отпуштен из заседања. Дакле, хвала вам, можете да идете. Кажите?

Бранилац адв.Новак Лукић: Ја сам наговестио на прошлом претресу зависно шта ћемо чути данас и ми одустајемо од предлога да се саслуша генерал Ђоковић

Председник већа – судија: Добро. Дакле овај термин смо данас одредили како би испитали сведока који је једино у овом термину могао да приступи пред суд, одредићемо термин наредног главног претреса

За овим, ради извођења преосталих доказа, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одложи

Наредни се заказује

Да ли можете **15.06.2018. године у 10,00 часова**

Што је присутнима саопштено

Председник већа – судија: На том главном претресу веће ће одлучити о појединим предлозима за издвајање из списка одређене документације, евентуално вршити увид у писану документацију и евентуално позваћемо вештака Раденовић Бориса, да кренемо полако, он је обавио информатичко вештачење, па видећемо шта ћемо стићи тог дана да урадимо али свакако ћемо му упутити позив.

Обавестићу вас да је у међувремену Министарство спољних послова доставило одговор на захтев суда да проследи Америчкој амбасади допис и обавестили су нас да према евиденцији..., ево да вам ја не парафразирам, прочитаћу вам. Увидом у евиденцију дипломатског протокола МУП-а МСП Републике Србије утврђено је да је господин Дејвид Џон Нејбор па датум рођења и место рођења био носилац дипломатске америчке путне исправе број тај и тај, са роком важења 22.10.2013., да је регистрован у звању првог секретара Амбасаде САД у СРЈ од 22.03.2001. године, у наведеном својству издата му је дипломатска лична карта са истеком на дан 22.03.2004., Дипломатски протокол је 24.10.2001. године вербалном нотом Амбасаде САД обавештен о промени звања господина Дејвид Џон Нејбора у ранг саветника, којом приликом је замољено да се изврши промена дипломатске личне карте сходно новом статусу. О окончању мандата господина Дејвид Џон Нејбора и напуштању територије СРЈ 30.03.2002. године дипломатски протокол је информисан вербалном нотом САД број 115 од 18.04.2002.године. Дакле, тада је напустио територију Републике Србије и практично смо од њих добили одговор а не од амбасаде да је напустио територију, односно да није службеник амбасаде САД и они сугеришу у овом одговору да се дипломатским путем обратимо надлежном органу Сједињених Америчких Држава за доставу података које смо тражили од амбасаде. Кажите?

Бранилац адв.Новак Лукић: Ја мислим да сте ви јасно у допису који сте упутили првобитно на крају тог дописа тражили да нам доставе његову адресу где год се он сада налази...

Председник већа – судија: Јесте, али они овај допис, тај допис суда нису проследили амбасади него су нам сугерисали да затражимо тај податак не од Америчке амбасаде него од надлежног органа Сједињених Америчких Држава у Сједињеним Америчким Државама, у сваком случају адреса ће бити затражена, на овај или онај начин, тако да...

Бранилац адв.Новак Лукић: Преко Министарства, преко Стејт Департамента, њихове администрације, затражити али то опет иде преко амбасаде колико ја знам, хвала вам.

Председник већа – судија: То је то, овим сам вам рекла шта је планирано за следећи пут, позвати и браниоца адвоката Спаховић Сеада. Изволите?

Бранилац адв.Новак Лукић: Рекли сте да ћете нас писмено обавестити ко ће тачно бити позван

Председник већа – судија: Не, не, не

Бранилац адв.Новак Лукић: Знате шта, евентуално, нама значи да знамо да ли да се припремамо за саветника за тог сведока...

Председник већа – судија: Па ви немате саветника за вештака Раденовић Бориса...

Бранилац адв.Новак Лукић: Ја мислим да сам за обојицу, да сам ја Ђокића предложио и за једног и за другог као електроинжењера, мислим, али проверићу.

Председник већа – судија: Ево, проверићу и ја у списима у сваком случају ово није оно главно вештачење на околност степена тајности него информатичко вештачење, проверићу у сваком случају можете да приступите ради увида, видећемо, ја сада морам да проверим која знања има тај стручни саветник кога сте ви предложили, да ли има информатичка знања да би био саветник и за ово вештачење

Бранилац адв.Новак Лукић: Он је професор информатике

Председник већа – судија: Добро, ето то је све за данас.

Дакле, 15.06. у 10,00 часова, иста ова судница

Одобрава се свим браниоцима фотокопирање записника са данашњег главног претреса и транскрипта тонског записника који је саставни део тог записника

Довршено у 11,00 часова